

LANDELIJK WONEN OP EEN MODERN LANDGOED

Vier jaar woont Wigard Tegel nu op De Vier Wilgen in Almere Overgooi. In ambtelijk jargon heet het landgoed een clusterkavel, waarop vier niet-vrijstaande woningen zijn toegestaan. Dus staan er vier geschakelde woningen. Wigard: 'Het is hier onwijs leuk wonen. Ik heb hetzelfde vrije gevoel als in mijn vorige huis, dat écht vrijstaand was. Het grote verschil? Deze woning is wel twee keer zo ruim!'

TEKST WENDELIE N VOS FOTO'S CHRIS HEINE

Wigard woonde vrijstaand in Almere Haven aan het bos. Een ruimer huis met een indeling naar eigen smaak kon hij niet vinden. Wigard: 'We wilden hoge plafonds en veel lichtinval. En we hadden zin in uitzicht: veel lucht en vogels zien.' Toen hij iets over het fenomeen clusterkavel hoorde, ging zijn fantasie aan de slag. 'Samen met mijn vrouw Isabelle begon ik te schetsen te maken van vier huizen op één kavel, met maximaal woongenot en een eigen tuin met volop privacy. Er rolde een U-vorm uit, met een gemeenschappelijke binnenplaats.' Het landgoed-idee was geboren.

Probeer wat je leuk vindt

Wigard besloot het bouwproject zelf te gaan 'trekken'. Daarbij nam hij financiële risico's, omdat de drie andere partijen nog niet gevonden waren. Wigard is van huis uit ondernemer in de optiekbranche, met interesse voor architectuur en vormgeving. Is het niet vreemd dat hij opeens een soort projectontwikkelaar werd, zonder enige ervaring? Wigard: 'Ik ben ervan overtuigd, dat een mens veel meer kan dan hij denkt. Probeer gewoon wat je leuk vindt, en kijk hoever je komt.' Wigard is ver gekomen. Want na zijn eigen clusterproject, rea-

liseerde hij er nog twee. Enthousiast: 'Ik gun het iedereen om ruimtelijk te wonen in een prachtige wijk, voor een goede prijs.'

Oog voor schoonheid

Wigard bouwt wat hij zelf mooi vindt. 'Ieder huis dat ik bouw heeft hetzelfde hoge afwerkingniveau als m'n eigen huis. Ik ga voor eerlijke en natuurlijke materialen met sobere en solide details. Dat zorgt voor een robuuste uitstraling. Het hout aan de bui-

Zelf indelen

De architect ontwerpt een raamwerk, dat de kopers zelf kunnen indelen. De kopers worden dus intensief betrokken bij het ontwerpproces. Hoeveel uitbouw willen ze, aan welke kant, waar moet de keuken komen? Elk huis ziet er van binnen compleet anders uit. Maar de buitenkant moet wel een eenduidige uitstraling hebben, volgens de regels van de gemeente. De kopers moeten van tevoren dus een gezamenlijk besluit

Huizen hebben een zichtbare verbinding met hun omgeving.

tenkant is de onderhoudsvrije houtsoort Western Red Cedar. Door natuurlijke materialen als hout te gebruiken, krijg je ondanks de strakke belijning toch een warme uitstraling. In alle ontwerpen is het buitenlevengevoel een constante. Dat betekent vooral veel glas, waardoor je buiten naar binnen haalt.'

Slow architecture

Het is niet voor niets dat Wigard zijn projecten 'wonen met een goed gevoel' noemt. Hij vertelt dat de architecten (TWA Architecten) uitgaan van 'slow architecture'. 'Ken je die nieuwbouwhuizen, die schijnbaar op een kavel geplakt zijn? Dat willen we niet. Een van de principes van slow architecture is dat het huis een verbinding moet hebben met de omgeving. Als je het ziet, moet je het gevoel hebben dat 't op die plek thuishoort. Het zijn woningen die niet alleen nu mooi zijn, maar over 50 jaar nog steeds. Het gaat om de motivatie waarmee je iets bouwt. Snel, knallen en goedkoop is een vrijbrief voor puinhoop.'

nemen over de hagen, de bestrating, etc. Wigard: 'Het kost veel tijd, maar dat overleg maakt het wel leuk. De toekomstige bewoners bouwen vanaf het begin een band met elkaar op.'

Goed gevoel

De kopers gaan steevast een avondje naar de showroom van Van Raaijen Hoveniers, die de gemeenschappelijke buitenruimte aanlegt. Van Raaijen adviseert over de keuzes binnen het beschikbare budget. Wigard: 'Met de bestrating, de riolering en het grondwerk konden we ons geen fouten permitteren. De keuze voor Van Raaijen Hoveniers was daarom snel gemaakt. Dit hoveniersbedrijf heeft namelijk ook een grondwerk-poot. Het hele terrein is door hen gedraïneerd, ook de privétuinen. Van Raaijen richtte verder het binnenterrein in, legde de parkeerplaatsen aan en verzorgde de tuinafscheidingen. Alle gemeenschappelijke zaken zijn in de koopsom inbegrepen.' Als dát geen goed gevoel geeft... ●

Op de zeven clusterkavels in Overgooi fase 1 zijn drie kavels tot stand gekomen door particulier opdrachtgeverschap onder leiding van Wigard Tegel. Het vierde project, Landgoed aan het Meer, is nu in de verkoop. Het privéterrein per woning varieert van 618 tot meer dan 1600 m². De kosten van de woningen zijn vanaf € 559.500,-. www.wonenmeteengoedgevoel.nl

WE ZIEN HERTEN SCHARRELEN IN HET BOS

Het is ontworpen als een Zaanse huis, straalt de sfeer uit van een Limburgse hoeve en heeft Scandinavische accenten. Je kunt 't imposante gebouw naast de rotonde in Overgooi niet over het hoofd zien. In één van de vier huizen op het moderne landgoed De Rode Beuk wonen Mabelle en Remco Schmitz met hun twee kinderen Luc en Zara. Bij hun schitterend vormgegeven huis lieten ze een tuin aanleggen in dezelfde stijl. 'Bloemen in de tuin? Welnee, we houden van strak!'

TEKST WENDELIE VOS FOTO'S CHRIS HEINE, PUREWTR

De meeste huizen in Overgooi zijn omgeven door hoge hagen, maar Mabelle koos voor uitzicht. De natuur die je door de enorme glazen pui in de woonkamer tegemoet

komt, is inderdaad overweldigend. Mabelle: 'We vinden het geweldig om de hertjes te zien scharrelen in het bos.'

Eten in het avondzonnetje

Het verzamelen van knipsels uit complete jaargangen huis- en tuinbladen wierp duidelijk z'n vruchten af: het huis van Mabelle en Remco oogt als een plaatje. Mabelle vertelt dat ze hun woning naar eigen smaak konden indelen. 'We kozen voor een uitbouw met veel glas aan de noordkant, omdat het anders te warm zou worden in de zomer. Aan de westkant lieten we een overdekte veranda maken. 's Zomers eten we daar in het avondzonnetje.' Aan de tuin kwam geen tuinarchitect te pas. Mabelle ontwierp 'm zelf. 'Ik ben nu nog stewardess, maar als de kinderen groter zijn, ga ik zeker verder met vormgeving.'

Zwembijver

De zwembijver haalde Mabelle ook uit een tuinblad. Mabelle: 'Zo'n blauwe bak met opstaande rand en kap vond ik niet passen in mijn ontwerp van een pure tuin.' Wie denkt aan zwemmen in een vijver, voelt kriebelende waterplanten tussen z'n tenen, en modder tussen z'n voeten. Maar: niets van dat alles in de zwembijver van Mabelle en Remco. Het water blijft zuiver doordat het in een apart gedeelte door zand en grind wordt gefilterd. Mabelle is blij met haar opmerkelijke zwembad: 'Er zit ook nog eens weinig onderhoud aan een zwembijver. Het is niet erg als er een keer een blaadje in valt. En je hoeft het water niet te verwarmen. Na twee dagen mooi weer is het namelijk al op temperatuur.' Verstoorde de slechte zomer dit jaar het zwemplezier? Mabelle: 'Nee hoor, de kinderen springen evengoed wel in het water. Alleen de beregeningsinstallatie hoefden we dit jaar nauwelijks in te schakelen...'

Verstand van Almeerse grond

Mabelle koos een ervaren bedrijf om haar tuinontwerp uit te voeren. 'Qua tuinontwerp ben ik natuurlijk een no-no. Maar Van Raaijen Hoveniers respecteerde mijn ideeën volledig. Het is prettig werken met mensen die verstand hebben van de Almeerse grond. Ze houden bijvoorbeeld vooraf rekening met het feit dat de grond gaat inklinken. Nu is het terras al een beetje gezakt, maar we zien geen lelijke kier tussen het terras en de vlonder. Omdat ze bij de aanleg al een verticale afscheiding onder de grond maakten. Het zijn kleine dingen,

maar die zijn voor mij heel belangrijk. Neem nou onze terrastegels van 1 vierkante meter per stuk. Die liggen er superstrak in. Dat komt omdat Van Raaijen de tegels niet handmatig tilt, maar gebruik maakt van een kraan met vacuümsysteem.'

Marshmallows op het binnenplein

Op het binnenplein van De Rode Beuk heeft de hovenier geen beuk geplant, maar een amberboom. Mabelle: 'Dat was een voorstel van Van Raaijen, waar we allemaal in mee gingen. Een beuk zou te groot worden en het hele plein overschaduwen.' Vorige winter stonden de vier 'landgoedgezinnen' rond de vuurkorf marshmallows te roosteren en glühwein te drinken. Mabelle: 'We laten nu een buitentafel maken, die groot genoeg is voor ons veertienen. Niet dat we de deur bij elkaar platlopen, maar zo af en toe afspreken is heel gezellig. Het geeft een veilig gevoel, dat je altijd kunt aankloppen als er iets is. Dat heb je toch minder als je alleen op een kavel woont.'

Nooit over de brug...

Ook Remco schuift nog even aan. Zijn inbreng in de tuin is het maaien van de 750 vierkante meter gazon met de elektrische handmaaier. 'Dat kost me een uurtje per week. Is nog goed voor de lijn ook!' Hij besluit: 'Elf jaar geleden woonden we in Muiderberg. We zouden nooit, maar dan ook nóóit 'over de brug' gaan. We beseffen nu dat de verhuizing naar Almere onze beste beslissing ooit is geweest.' ●